

„POMODLI SE, HELAMÁNE“

Dayle Searleová
(Podle skutečné události)

Byl to Helamánův první den ve škole. Měl na sobě oblíbené tričko a s sebou novou tužku. Jeho nová učitelka mu dovolila sedět u stolu s jeho kamarády Sylvestrem, Jorgem a Miguelem. Byl to pěkný den.

„Uklid'te si věci,“ řekla Seňora Martínezová. „Je čas se naobědvat.“

Helamánova rodina se vždy před jídlem společně modlila. Helamán se přihlásil. „Seňora Martínezová, pomodlíme se před jídlem?“

Seňora Martínezová se na Helamána usmála. „Pokud chceš, můžeš se před jídlem pomodlit.“

Helamán a jeho kamarádi si rozbalili oběd.

„Co je to modlitba?“ zeptal se Sylvester.

„Je to rozhovor s Nebeským Otcem,“ odpověděl Helamán. „Je to způsob, jak Mu můžeme poděkovat za své jídlo.“

„Mohl by ses pomodlit za nás všechny?“ zeptal se Miguel.

Helamán si založil ruce. Jeho tři kamarádi si také založili ruce. Helamán zavřel oči a sklonil hlavu. Totéž udělali i jeho kamarádi.

Poté se Helamán pomodlil, tak jak to dělala jeho

rodina. Poděkoval Nebeskému Otci za pěkný den, který si užívali, a za oběd. Požádal, aby jim jídlo požehnal. Ukončil modlitbu ve jménu Ježíše Krista a řekl: „Amen.“

Sylvester, Jorge a Miguel zvedli hlavu.

„Můžete také říct *amen*,“ řekl jim Helamán.

Jeho kamarádi se usmáli a řekli: „Amen.“

Když další den nadešel čas oběda, Sylvester řekl: „Pomodli se, Helamáne.“

„Ano, pomodli se, Helamáne,“ přidal se Miguel. Jorge přikývl.

Tak se Helamán znovu pomodlil. Tentokrát zmínil, že je velmi vděčný, že mu jeho maminka udělala jeho oblíbený sendvič se šunkou a sýrem. Požádal Nebeského Otce, aby jim během dne pomáhal ve škole s učením.

Helamánovi kamarádi každý den před obědem žádali: „Pomodli se, Helamáne.“ A tak se Helamán každý den modlil. Modlil se takto s kamarády každý den po celý týden.

Následující pondělí před obědem Miguel prohlásil: „Dnes se pomodlím já.“

To Helamána překvapilo. Založil si ruce, zavřel oči, sklonil hlavu a poslouchal Miguelovu modlitbu.

Miguel začal tím, že řekl: „Drahý Nebeský Otče.“ Poděkoval Mu za jídlo a požádal Ho o to,

aby jim ho požehnal. Zakončil ve jménu Ježíše Krista a řekl: „Amen.“

„Amen!“ přidali se Helamán a Jorge.

„Amen,“ řekl Sylvester. „Nevěděl jsem, že se umíš modlit.“

„Naučil jsem se to díky tomu, že jsem poslouchal Helamána,“ odpověděl Miguel. „Zeptal jsem se rodičů, jestli se můžu modlit před jídlem i doma. Řekli, že ano, a tak jsem se pomodlil, stejně jak to dělá Helamán.“

„Ty jo!“ řekl Sylvester. „Asi se taky rodičů zeptám, jestli se mohu před jídlem modlit.“

„Já taky!“ přidal se Jorge.

Helamán se usmál. Měl radost, že mohl svým kamarádům pomoci naučit se mluvit s Nebeským Otcem. Věděl, že ho Nebeský Otec má rád a že má rád i jeho kamarády. ●

Tento příběh se odehrál v Mexiku.

